

Ümberpööratud klassiruumi poolt ja vastu

Teadagi on koolielu pidevas muutumises. Püüame leida pidevalt uusi võimalusi, meetodeid, tehnikaid selleks, et õppimine oleks igale õpilasele meelepärane, et õpilaste õpihimu oleks suurem, et teadmised-oskused võimaldaksid haridusteel edasi liikuda jne., jne.

Oleme siin Veerikulgi endid regulaarselt viimastel aastatel koolitanud ja rakendamas uusi õppimisvõimalusi.

Näiteks „õppimist toetava hindamine“, „keelekümbel“ jne. Loomulikult suureneb IT vahendite kasutus igapäeva õppetöös jne. Ka kodudes on ju tehnoloogia järjest paremal tasemel?

Seepärast minul kui õpetajal ikka tekib huvi erinevate pakutavate uuenduste vastu.

Hetkel siis, Et kas näiteks ümberpööratud klassiruum abistaks mind ja minu õpilasi õppimise protsessis?

Ümberpööratud klassiruum!

Kõigepealt ühe lausega selle meetodi sisu ehk definitsioon:

„Ümberpööratud klassiruumis kasutatakse õppevahendina ekraanivideosid, mida õpilased vaatavad tunnile eelneva kodutööna“.

Aga Miks ma ikka üldse ümberpööratud klassiruumi teemal rohkem mõtisklema hakkasin? Ehk siis argumentidest, mis selleni viisid!

Põhjusi selleks on olnud mitmeid:

1. Näiteks oli mul suur õnn osaleda nov. alguses 2014 Haridusosakonna ja Tartu koolide õpetajate ja koolijuhtide ühisel õppereisil Soome Vabariigis Oulus. Põhieesmärk reisil oli küll tutvuda Oulu Ülikooli teadusprojektidega avatud klassiruumis ja Oulu koolide õppekorraldusega, aga seal oli loomulikult ka muud rikastavat. Ümberpööratud klassiruumile mõeldes inspireeriski mind eelkõige sealne loeng, mille viis läbi innukas ja seda võimalust väga heaks pidav keemia õpetajanna. Ta töötas küll gümnaasiumi astmes ja motiveeritud õpilastega (nagu

näit. Meie Treffneristid), aga see rõõm mida ta õppemeetodi kasutamisega oli avastanud, oli nakkav. Soomes on loomulikult vajalikud videod –õppematerjalid olemas!

2. E-päev veeriku koolis 23.02, vabariigi aastapäev. Et pakkuda õpilastele iseseisvalt kodus võimalust uus tund ja teema video abil ette valmistada.

3. Gripilaine oma 5a klassis 26. – 30. jaan. Et õpilased saaksid kodus videote abil õpikumaterjalile lisaselgitust ja kaaslastest haiguse tõttu maha ei jääks.

4. Uuendusi otsima innustasid ka näiteks viimased 2012 a. Pisa testi tulemused:

Lühidalt, mis just:

Uuringu tulemused väidavad: „PISA 2012 haridusuuringu Eesti tulemustest selgub, et uuringus osalenud õpilastest peab vaid napilt pooled endid matemaatikas kiiresti taipavateks, **kuid teine pool õpilastest vajaksid õpetajatelt suuremat toetust ja kannatlikkust**. Mitmed uuringud on näidanud, et ümberpööratud klassiruumi meetodi kasutamine õppetöös võimaldab õpetajal pöörata rohkem õpilasele ning jätab aja aktiivseks tegevuseks: konkreetse teema üle diskuteerimiseks, küsimustele vastamiseks ja ülesannete lahendamiseks.“

PISA 2012 Tulemused olid ju Eestlastele rohkem kui meelepärased:

„ Eesti põhikooliõpilaste tase on maailma parimate seas ja Euroopa absoluutses tipus. Tulemused on paranenud võrreldes nii 2006. kui ka 2009. aastaga. Näiteks loodusteadustes jagab Eesti noor Euroopas 1.-2. kohta koos Soomega, lugemises jagame 3.-6. kohta koos Poola, Liechtensteini ja Hollandiga, matemaatikas j 3.-6. kohta koos Hollandi, Soome ja Poolaga.

Eesti põhikool on teinud väga head tööd. Oleme oma nõrgad järele aidanud. Euroopa riikidest on meil kõige vähem nõrkade oskustega 15-aastaseid noori. Ka maailma riikide taustal oleme absoluutse tipu seas.

Õpilaste head teadmised näitavad nende valmisolekut saada hakkama kaasaegses ühiskonnas ja jätkata edukalt õpinguid järgmises kooliastmes. Tulemused annavad hinnangu haridussüsteemis toimunud muutustele ja riigi arengule ning tulevase tööjõu võimekusele.

Meie õpilastest 81% peab matemaatikat tähtsaks, sest seda läheb elus vaja. Eesti õpilased arvavad, et head tulemused matemaatikas sõltuvad kõige rohkem nende endi pingutustest.

Nii tundubki et oleme õigel teel. Et mida rohkem erinevaid õpistiile õpilastele välja pakume ja nende individuaalsust toetame, seda parem hariduse tase meil on.“

MINA:

Kahjuks olen oma otsingutes leidnud ka vastupidist suhtumist, ehk miks äkki selle meetodi juurutamine pole hea? Ehk siis mis võiks olla taksituseks meetodi: „ümbERPööratud klassiruum“ rakendamise vastu?:

Nimelt loen ajakirjandusest (pealkirja panin artiklile pärast selle lugemist ise!): „Õpetaja , võta mõistus pähe“!

Mõtisklesid ajakirjanduse veergudel teadjad inimesed : 20.01.2015. artiklis.

„Haridusspetsialistide hinnangul tuleks kodused ülesanded kaotada“

Nende põhjendus:

„Detsembris avaldatud PISA uuring näitas, et liigne õppimine ei pruugi õpitulemusele kasuks tulla, sest iga rohkem õpitud tund võib hoopis õppimise efektiivsust kahandada. Ilmselt pole inimest, kes ei mäletaks kooliajast õhtuid, kui koduste tööde tegemine venis pikale, lõpuks tikkus uni peale ja koolitükkidest ei saanudki enam asja.... Sellesse konteksti asetub eelviidatud PISA uuring, mis osutab, et liiga suur koduste ülesannete kuhhi ei aita teadmiste omandamisele kaasa.“

Nii mu mõtted pörkusidki. Ümberpööratud klassiruum on ju ikka pigem kodune töö? Ainult et õpilane ei lahenda tunnis õpitu põhjal ülesandeid, vaid õpib ise „ette“ järgmiseks tunniks!?

Kui selle meetodi rakendamisele nüüd kulutada ajaressurssi (otsimine ja pidev vajadusele tuginev selgitustööd laste ja lastevanemate hulgas), kas siis ikka on üldse mõtet. Kui ühel päeval öeldaksegi, et kodutöö nulli!!

Minu teine mure, ehk mis võib-olla võiks olla selle kodus video abil õppimise meetodi takistuseks. Nimelt õpilaste liigne koormus arvuti taga! Olin ühel päeval olukorras, kus 3. Tunni ajal 4. Klass ütles et õpetaja: „oleme juba 3. Tundi järjest arvutis. Enam ei viitsi ja ei jõua jne. Ja kui siis mõtlesin, et veel kodus PEAVAD vaatama minu pakutud õppematerjali ja teisedki õpetajad soovivad esitlusi jm. arvuti abil? Lapsed tahavad seal ju veel ka suhelda ja „mängida“? Saab ehk seda arvutit tervisele ohtlikult palju?

Kokkuvõtteks, ehk siis tegelikkuses:

On ju ikkagi huvitav idee? Ja vaatamata siin väljatoodud vastuväidetele olen teinud arglikke katseid ümberpööratud klassiruumi kasutamisel.

Eelmise aasta noore kolleegi Kristi Kreutsbergi kandadele ma pole küll veel astunud. Ta nimelt esines eelmisel kevadel meie metoodikapäeval. Rääkis, et hakkas katsetama oma 9.kl. õpilastega lausa enda tehtud koduvideoid.

Mina nii innukas kindlasti pole olnud. Olen aga hakanud pisitasa kasutama õppevideoid interneti lehelt kae.edu.ee.

Nende kodulehe põhiloosung on: “Õpid mida tahad seal, kus tahad, omas tempos, põnevalt ja tasuta.”

Hetkel on seal valida 146 video ja 101 harjutusteema vahel nii matemaatikas kui programmeerimises. Siiani minu poolt õpilastele väljapakutud videotes tutvustavad teemasid väga innukad, kohati humoorikad noormehed.

Minu sihtgrupiks on olnud praegu enamasti minu enda 5a. Klass. Põhiteemadeks murrud.

Õpilastelt olen saanud tagasisidet:

Umbes 75 – 80% vaatas iga kord (ehk siis 4-5 last erinevatel põhjustel seda ei teinud).

Õpilastele meeldis, aga nähtut peeti mõnikord ka arusaamatuks ja õpilased oleksid soovinud vahepeal lisaküsimusi küsida. Videotes palutakse muide aegajalt panna pausile ja MÕELDA (võib ka otsida)! Siis video vaatamist jätkata. Saada teada, kas enda mõte oli hea ja õige. Kui mitte, saab videost jälle juhiseid ja mõtteid edasiliikumiseks.

Minu tagasiside: Ehk miks ma olen hetkel veel üsna tagasihoidlik ümberpööratud klassiruumi katsetaja?

Kuidas tundi alustada, kui kõik pole vaadanud? Kui põhjalikult ise teema üle rääkida?

Minu ajaressurss? (enne lastele pakkumist vaja mitmeid „lugusid“ läbi vaadata, sobilik välja valida, enne tundi veel kord vaadata ise, et teaks ikka selle laste vaadatud videoga kursis olla). Tunnis koos uuesti vaatamist pean kindlasti mitte vajalikuks!?

Samas mulle meeldib, see et nad kuulevad ja näevad matemaatikat ka teistest allikatest. Õpilasele võõra spetsialisti teemakäsitus on kindlasti rikastav.

Ja usun et jätkan katsetamist. Vaatamata praegu tekkinud küsimustele, poolt ja vastu arvamustele.

Meetod Õpid mida tahad seal, kus tahad, omas tempos, põnevalt ja tasuta = Ümberpööratud klassiruum! Miks mitte?

Täna tähelepanu eest.